

NÁRODNÁ RADA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

VIII. volebné obdobie

Číslo: PREDS-187/2020

184

Z á k o n

z 15. júla 2020, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov a ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, vrátený prezidentkou Slovenskej republiky na opätovné prerokovanie Národnou radou Slovenskej republiky

Materiál obsahuje:

1. List prezidentky Slovenskej republiky z 3. augusta 2020 č. 4823-2020-KPSR
2. Rozhodnutie prezidentky Slovenskej republiky z 3. augusta 2020 o vrátení zákona
3. Schválený zákon z 15. júla 2020

Bratislava august 2020

Zuzana Čaputová
prezidentka Slovenskej republiky

KANCELÁRIA PREDSEDU NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY		
Dátum zaevidovania: 03-08-2020		
Číslo spisu: MEDS-184/2020		
Listy: 11	Prílohy: 1/5	
RZ	ZH	LU

Bratislava 3. augusta 2020
Číslo: 4823-2020-KPSR

Vážený pán predsedu,

podľa čl. 102 ods. 1 písm. o) Ústavy Slovenskej republiky vraciam Národnej rade Slovenskej republiky zákon z 15. júla 2020, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov a ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Vzhľadom na obsah pripomienok k vrátenému zákonu uvedených v rozhodnutí, moja účasť na schôdzi Národnej rady Slovenskej republiky nie je nevyhnutná. Dovoľujem si Vás, vážený pán predsedu, požiadať o doručenie môjho rozhodnutia všetkým poslancom a o prerokovanie vráteného zákona v Národnej rade Slovenskej republiky bez mojej účasti.

Vrátenie zákona vo výboroch Národnej rady Slovenskej republiky odôvodní Stanislav Gaňa, riaditeľ odboru legislatívy a milostí Kancelárie prezidenta Slovenskej republiky.

S pozdravom

Vážený pán
Boris Kollár
predseda Národnej rady
Slovenskej republiky
Bratislava

Zuzana Čaputová
prezidentka Slovenskej republiky

Číslo: 4823-2020-KPSR

ROZHODNUTIE
prezidentky Slovenskej republiky

o vrátení zákona z 15. júla 2020, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 351/2011 Z. z.
o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov a ktorým sa mení
a dopĺňa zákon č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia
a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov

Predkladá:
Zuzana Čaputová
prezidentka Slovenskej republiky

Bratislava 3. augusta 2020

Na rokovanie

Národnej rady Slovenskej republiky

I

Podľa čl. 102 ods. 1 písm. o) Ústavy Slovenskej republiky vraciam Národnej rade Slovenskej republiky zákon z 15. júla 2020, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov a ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „schválený zákon“).

Navrhujem, aby Národná rada Slovenskej republiky pri opätovnom prerokovaní zákon neprijala ako celok.

II

Dôvodom môjho rozhodnutia vrátiť Národnej rade Slovenskej republiky schválený zákon na opätovné prerokovanie je jeho rozpor s Ústavou Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“) a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Konkrétne ide najmä o ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného života a právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe. Súkromie je pritom jednou z ústredných hodnôt, na ktorých je založená demokratická spoločnosť.

Podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života. Podľa čl. 22 ods. 1 Ústavy listové tajomstvo, tajomstvo dopravovaných správ a iných písomností a ochrana osobných údajov sa zaručujú. Podľa čl. 13 ods. 4 Ústavy pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel. Takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovený cieľ.

Podľa schváleného zákona na základe žiadosti Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky (ďalej len „Úrad“) má byť podnik (osoba podnikajúca v oblasti poskytovania sietí alebo služieb podľa zákona o elektronických komunikáciách) povinný bezplatne zasielať účastníkom siete informácie, ktoré sa týkajú ochrany osôb pred hroziacim nebezpečenstvom a opatrení pri ohrození života a zdravia, a to vo verejnom záujme, primeraným spôsobom a bezplatne (čl. I prvý bod § 42 ods. 5 schváleného zákona). Za týmto účelom by malo byť podniku umožnené po prijatí zodpovedajúcich technických a organizačných opatrení na ochranu súkromia a osobných údajov v nevyhnutnom rozsahu a na nevyhnutný čas spracúvať lokalizačné údaje účastníkov, aj bez súhlasu dotknutého účastníka (čl. I tretí bod § 57 ods. 14 schváleného zákona). Podnik na základe písomnej žiadosti Úradu by mal poskytnúť do 24 hodín údaje

o účastníkovi, ktorému bola zaslaná informácia podľa čl. I prvého bodu § 42 ods. 5 schváleného zákona v rozsahu telefónneho čísla za účelom ochrany osôb pred hroziacim nebezpečenstvom alebo za účelom prijímania opatrení pri ohrození života a zdravia počas trvania mimoriadnej situácie alebo núdzového stavu (čl. I štvrtý bod § 63 ods. 21 prvá veta schváleného zákona).

Za účelom poskytovania vyššie uvedených osobných údajov by sa podniku malo umožniť po prijatí zodpovedajúcich technických a organizačných opatrení na ochranu súkromia a osobných údajov v nevyhnutnom rozsahu a na nevyhnutný čas spracúvať prevádzkové údaje v rozsahu identifikácie prihlásenia účastníka do siete v stanovenom čase a lokalizačné údaje účastníka, aj bez súhlasu dotknutého účastníka (čl. I štvrtý bod § 63 ods. 21 tretia veta schváleného zákona). Zároveň by sa malo umožniť Úradu po prijatí zodpovedajúcich technických a organizačných opatrení na ochranu súkromia a osobných údajov poskytnuté osobné údaje zbierať, spracúvať a uchovávať najdlhšie po dobu 60 dní odo dňa ich poskytnutia podnikom; po uplynutí tejto lehoty by mal Úrad tieto osobné údaje bezodkladne zničiť (čl. I štvrtý bod § 63 ods. 21 štvrtá veta schváleného zákona). Úrad by mal byť oprávnený tieto osobné údaje získavať len za účelom zabránenia vzniku a šírenia pandémie alebo nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby (čl. I štvrtý bod § 63 ods. 21 piata veta schváleného zákona).

Napriek tomu, že schválený zákon sleduje legitímny cieľ (ochrana pred šírením nákazlivej ľudskej choroby), znenie zákona nespĺňa minimálne obsahové požiadavky formulované Ústavným súdom Slovenskej republiky (ďalej len „Ústavný súd“) a Európskym súdom pre ľudské práva, ktorých splnenie je nevyhnutným predpokladom pre zásah do práva na súkromie a ktoré slúžia na to, aby sa pri prelamaní telekomunikačného tajomstva zabránilo svojvôli. Podľa § 63 ods. 1 písm. d) zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „zákon o elektronických komunikáciách“) predmetom telekomunikačného tajomstva sú aj lokalizačné údaje (údaje spracúvané v sieti alebo prostredníctvom služby, ktoré označujú geografickú polohu koncového zariadenia užívateľa verejnej služby). Podľa § 63 ods. 2 zákona o elektronických komunikáciách telekomunikačné tajomstvo je povinný zachovávať každý, kto príde s jeho predmetom do styku pri poskytovaní sietí a služieb, pri používaní služieb, náhodne alebo inak.

V zmysle rozhodnutí Ústavného súdu akékoľvek obmedzenie práva na súkromie spočívajúce v prelomení ochrany osobných údajov (telekomunikačného tajomstva), musí byť dostatočne určité, primerané okolnostiam zásahu a poskytovať silné záruky proti zneužitiu (nález Ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 10/2014). Ústavný súd opakovane zdôraznil potrebu osobitných záruk v uznesení sp. zn. PL. ÚS 13/2020 zo dňa 13.05.2020, a to najmä subsidiaritu používania získaných údajov, jasné vymedzenie účelu použitia daných údajov, kvalitný dohľad zo strany súdu alebo iných nezávislých inštitúcií, zabezpečenie mimoriadne vysokej úrovne ochrany a bezpečnosti, časovo podmienené zničenie údajov a zároveň vyrozumenie dotknutých osôb.

Vo svetle uvedeného nedávneho uznesenia Ústavného súdu, ktorým pozastavil účinnosť obdobnej právnej úpravy týkajúcej sa prelomenia ochrany osobných údajov (telekomunikačného tajomstva) a ich poskytovania štátnej moci, mám za to, že ani schválený zákon by neprešiel testom ústavnosti, najmä z dôvodu neurčitosti a neprimeranosti, pokiaľ ide o poskytovanie osobných údajov štátnej moci. Schválený zákon nespĺňa požiadavku silných záruk proti zneužitiu, ktoré sú základným predpokladom pre obmedzenie práva na súkromie spočívajúce v prelomení ochrany osobných údajov. Problémom súvisiacim s (ne)primeranosťou zásahu, ktorý predpokladá schválený zákon je skutočnosť, že znenie zákona bude viesť k takým aplikačným problémom, ktoré vzbudzujú pochybnosti o jeho vykonateľnosti, a teda aj schopnosti dosiahnuť deklarovaný cieľ a účel.

Prijatá právna úprava nie je dostatočne určitá, o čom svedčí aj sťažený výklad konkrétnych ustanovení, ktorý je len ťažko realizovateľný bez použitia dôvodovej správy a medializovaných vyjadrení predkladateľa. Aj keď jednotlivé dotknuté osobné údaje sú vymedzené presne a taxatívnym spôsobom, účel obmedzenia ich ochrany a ich sprístupnenia štátnej moci (Úradu) je formulovaný príliš všeobecne a vágne („ochrana osôb pred hroziacim nebezpečenstvom alebo prijímanie opatrení pri ohrození života a zdravia počas trvania mimoriadnej situácie alebo núdzového stavu“), a teda neprimerane. Vzhľadom na to, že požiadavkou na zákon zasahujúci do telekomunikačného tajomstva je vysoká miera určitosti, skutočný účel – teda kontrola dodržiavania nariadených epidemiologických opatrení, prípadne vyvodenie zodpovednosti za ich porušenie, nie je zo znenia zákona možné ani odvodiť.

Súčasne nie je zrejmé, akým spôsobom má sprístupňovanie samotných telefónnych čísiel účastníkov (ktorými pravidelne nie sú fyzické osoby) Úradu prispieť deklarovanému zámeru „monitoringu vývoja epidemiologickej situácie a kontroly dodržiavania nariadených opatrení“. Taktiež nie je presvedčivo odôvodnená lehota 60 dní, počas ktorej môže Úrad uchovávať osobné údaje poskytnuté podnikom, pričom schválený zákon vzhľadom na svoje všeobecne formulované ustanovenia neposkytuje jednoznačnú a konkrétnu odpoveď na otázku, na ktoré účely môže úrad poskytnuté osobné údaje použiť. Ako presne možno s týmito osobnými údajmi naložiť, nie je špecifikované a jednoznačne určiteľné. Zákon obmedzujúci základné práva musí byť dostatočne konkrétny, aby jeho aplikácia bola predvídateľná.

V schválenom zákone absentujú hmatateľné a overiteľné záruky zabezpečenia mimoriadne vysokej úrovne ochrany a bezpečnosti údajov, všeobecný odkaz na prijatie „zodpovedajúcich technických a organizačných opatrení“ sa nejaví ako dostatočný. Účinná ochrana pred neprípustným zásahom do práva na súkromie by mala byť zaručená aj prostredníctvom povinnosti dodatočne informovať účastníka siete o tom, že osobné údaje, ktoré sa ho týkajú, boli oznámené inému štátnemu orgánu (PL. ÚS 10/2014). Schválený zákon však neustanovuje povinnosť oznámiť účastníkovi siete, že

podnik jeho osobné údaje poskytol na základe písomnej žiadosti Úradu. Účastník siete by tak ani nebol schopný uplatniť právne prostriedky na ochranu svojich práv. Schválený zákon teda neobsahuje dostatočné záruky zabráňujúce zneužitiu údajov.

Schválený zákon vykazuje aj viaceré aplikačné nedostatky. Podnik má zbierať lokalizačné údaje zariadenia obsahujúceho SIM kartu, ktorá je evidovaná ku konkrétnemu účastníkovi siete (osobe, ktorá uzavrela s podnikom zmluvu). Absentuje tu však istota, že vlastník SIM karty je aj skutočne tou osobou, ktorá zariadenie používa. Je bežnou situáciou, že v rámci spoločnej domácnosti môže jeden jej člen vlastniť všetky SIM karty ostatných členov. Ďalej v prípade služobných telefónov je často účastníkom - vlastníkom SIM karty právnická osoba a nie jej zamestnanec, ktorý by sa mohol zdržiavať v rizikovej krajine. Podnik tak nemá dostupné prostriedky, aby spoľahlivo identifikoval konkrétnu fyzickú osobu, ktorá sa skutočne zdržiavala v rizikovej krajine. Vyvodenie zodpovednosti voči konkrétnej fyzickej osobe v priestupkovom konaní je pritom jedným z cieľov schváleného zákona.

Z hľadiska vykonateľnosti opatrení, ktoré predpokladá schválený zákon (priestupková zodpovednosť), je problémom aj skutočnosť, že pokrytie sietí v jednotlivých štátoch nie je totožné so skutočnými hranicami týchto štátov. V praxi je bežné pripojenie zariadenia fyzickej osoby k sieti iného štátu, aj keď sa táto osoba stále nachádza na území Slovenskej republiky alebo na území iného, z hľadiska pandémie bezpečného štátu. Nastat' môže aj opačná situácia, keď sa fyzická osoba skutočne zdržiava na území rizikovej krajiny, ale v prihraničnej oblasti, kde je stále jej zariadenie prihlásené k sieti susednej bezpečnej krajiny.

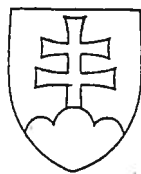
Keďže údaje podniku o identite a pohybe účastníka nie sú presné, ich uplatňovanie na kontrolu dodržiavania nariadených epidemiologických opatrení a ukladanie pokút za priestupok sa nejaví ako nevyhnutné a primerané a viedlo by k vysokému počtu sporov. V prípade uloženia sankcií a neskoršieho ustálenia neústavnosti schváleného zákona Ústavným súdom by taktiež vznikol priestor pre uplatňovanie nárokov na náhradu škody zo strany dotknutých osôb.

III

Vzhľadom na výhrady k schválenému zákonu, ktoré som uviedla v časti II, navrhujem, aby Národná rada Slovenskej republiky pri opätovnom prerokovaní zákonu neprijala ako celok.

Bratislava 3. augusta 2020

NÁRODNÁ RADA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

ZÁKON

z 15. júla 2020,

ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov a ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

Zákon č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení zákona č. 547/2011 Z. z., zákona č. 241/2012 Z. z., zákona č. 352/2013 Z. z., zákona č. 402/2013 Z. z., nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 139/2015 Z. z., zákona č. 247/2015 Z. z., zákona č. 269/2015 Z. z., zákona č. 391/2015 Z. z., zákona č. 397/2015 Z. z., zákona č. 444/2015 Z. z., zákona č. 125/2016 Z. z., zákona č. 353/2016 Z. z., zákona č. 386/2016 Z. z., zákona č. 238/2017 Z. z., zákon č. 243/2017 Z. z., zákona č. 319/2017 Z. z., zákona č. 56/2018 Z. z., zákona č. 69/2018 Z. z., zákona č. 177/2018 Z. z., zákona č. 30/2019 Z. z., zákona č. 94/2019 Z. z., zákona č. 211/2019 Z. z., zákona č. 62/2020 Z. z. a zákona č. 119/2020 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. § 42 sa dopĺňa odsekom 5, ktorý znie:

„(5) Odsek 4 sa vzťahuje aj na informácie zasielané na žiadosť iného orgánu štátu, ktoré sa týkajú ochrany osôb pred hroziacim nebezpečenstvom a opatrení pri ohrození života a zdravia. Podnik poskytujúci verejnú sieť alebo verejnú službu poskytuje informácie podľa predchádzajúcej vety vo verejnom záujme primeraným spôsobom a bezplatne.“

2. V § 55 ods. 6 sa za prvú vetu vkladá nová druhá veta, ktorá znie:

„Iným orgánom štátu na účely tohto zákona je počas trvania mimoriadnej situácie alebo núdzového stavu aj Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky, ktorý môže spracúvať a uchovávať údaje získané od podniku podľa tohto zákona na účely plnenia svojich úloh po nevyhnutnú dobu, najdlhšie však do skončenia mimoriadnej situácie alebo núdzového stavu.“.

3. § 57 sa dopĺňa odsekom 14, ktorý znie:

„(14) Za účelom poskytovania informácií účastníkom vo verejnom záujme na základe § 42 ods. 4 môže podnik po prijatí zodpovedajúcich technických a organizačných opatrení na ochranu súkromia a osobných údajov v nevyhnutnom rozsahu a na nevyhnutný čas spracúvať lokalizačné údaje účastníkov, aj bez súhlasu dotknutého účastníka.“.

4. § 63 sa dopĺňa odsekom 21, ktorý znie:

„(21) Podnik na základe písomnej žiadosti Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky poskytne do 24 hodín údaje o účastníkovi, ktorému bola zaslaná informácia podľa § 42 ods. 5 v rozsahu telefónneho čísla za účelom ochrany osôb pred hroziacim nebezpečenstvom alebo za účelom prijímania opatrení pri ohrození života a zdravia počas trvania mimoriadnej situácie alebo núdzového stavu. Ak uplynutie lehoty podľa predchádzajúcej vety pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, podnik poskytne údaje najbližší nasledujúci pracovný deň. Za účelom poskytovania údajov podľa prvej vety môže podnik po prijatí zodpovedajúcich technických a organizačných opatrení na ochranu súkromia a osobných údajov v nevyhnutnom rozsahu a na nevyhnutný čas spracúvať prevádzkové údaje v rozsahu identifikácie prihlásenia účastníka do siete v stanovenom čase a lokalizačné údaje účastníka, aj bez súhlasu dotknutého účastníka. Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky po prijatí zodpovedajúcich technických a organizačných opatrení na ochranu súkromia a osobných údajov môže údaje spracúvané podľa prvej vety zbierať, spracúvať a uchovávať najdlhšie po dobu do 60 dní odo dňa ich poskytnutia podnikom; po uplynutí tejto lehoty Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky tieto údaje bezodkladne zničí. Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky je oprávnený tieto údaje získavať len za účelom zabránenia vzniku a šírenia pandémie alebo nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby.^{46h}) Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky podá najneskôr do 31. marca nasledujúceho kalendárneho roka Ústavnoprávnemu výboru Národnej rady Slovenskej republiky správu o zákonnosti spracúvania údajov podľa tohto odseku; pôsobnosť Úradu na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky tým nie je dotknutá.“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 46h znie:

„^{46h}) § 12 ods. 2 písm. a) alebo písm. b) zákona č. 355/2007 Z. z.“.

Čl. II

Zákon č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 140/2008 Z. z., zákona č. 461/2008 Z. z., zákona č. 540/2008 Z. z., zákona č. 170/2009 Z. z., zákona č. 67/2010 Z. z., zákona č. 132/2010 Z. z., zákona č. 136/2010 Z. z., zákona č. 172/2011 Z. z., zákona č. 470/2011 Z. z., zákona č. 306/2012 Z. z., zákona č. 74/2013 Z. z., zákona č. 153/2013 Z. z., zákona č. 204/2014 Z. z.,

zákona č. 77/2015 Z. z., zákona č. 403/2015 Z. z., zákona č. 91/2016 Z. z., zákona č. 125/2016 Z. z., zákona č. 355/2016 Z. z., zákona č. 40/2017 Z. z., zákona č. 150/2017 Z. z., zákona č. 289/2017 Z. z., zákona č. 292/2017 Z. z., zákona č. 87/2018 Z. z., zákona č. 475/2019 Z. z., zákona č. 69/2020 Z. z., zákona č. 119/2020 Z. z. a zákona č. 125/2020 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. § 5 sa dopĺňa odsekom 7, ktorý znie:

„(7) Úrad verejného zdravotníctva je oprávnený pri plnení svojich úloh požadovať od štátnych orgánov, obcí, právnických osôb a fyzických osôb podklady a informácie. Štátne orgány, obce, právnické osoby a fyzické osoby sú povinné požadované podklady a informácie bezodkladne poskytnúť, ak im v tom nebránia dôvody ustanovené inými všeobecne záväznými právnymi predpismi. Úrad verejného zdravotníctva môže takto získané podklady a informácie použiť len na plnenie svojich úloh a úloh regionálnych úradov verejného zdravotníctva podľa tohto zákona. Podklady a informácie získané podľa predchádzajúcej vety Úrad verejného zdravotníctva a regionálne úrady verejného zdravotníctva sú povinné chrániť pred ich vyzradením.“.

2. V § 54 sa za odsek 3 vkladá nový odsek 4, ktorý znie:

„(4) Štátny zdravotný dozor nad dodržiavaním opatrení podľa § 12 ods. 2 písm. a) alebo písm. b) sa vykonáva s použitím údajov poskytnutých úradu verejného zdravotníctva podľa osobitného predpisu.^{66b)}“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 66b znie:

„^{66b)} § 63 ods. 21 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov.“.

Doterajšie odseky 4 a 5 sa označujú ako odseky 5 a 6.

3. V § 56 sa za odsek 1 vkladá nový odsek 2, ktorý znie:

„(2) Priestupku na úseku verejného zdravotníctva sa dopustí ten, kto sa v čase krízovej situácie nepodrobí opatreniam podľa § 12 ods. 2 písm. a) alebo písm. b) a to nariadenej izolácii alebo nariadeným karanténym opatreniam súvisiacim so vstupom na územie Slovenskej republiky v súvislosti so vznikom pandémie alebo šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby; za tento priestupok sa uloží pokuta vo výške až do 5000 eur.“.

Doterajšie odseky 2 až 4 sa označujú ako odseky 3 až 5.

4. V § 56 ods. 3 sa slová „ak odsek 3“ nahrádzajú slovami „ak odsek 2 alebo odsek 4“.

5. V § 56 ods. 5 sa slová „ak odsek 3“ nahrádzajú slovami „ak odsek 4“.

Čl. III

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

prezidentka Slovenskej republiky

predseda Národnej rady Slovenskej republiky

predseda vlády Slovenskej republiky